

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΟ 1976

Έχει την ιστορία του «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».
Πάνε κάπου 12 χρόνια — ήταν Ιούλιος του '64 — που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά.
Ο Νεχωρίτικος κόσμος τον δέχτηκε με μεγάλο ενθουσιασμό.
Μα τα οικονομικά του Συλλόγου μας δεν άντεχαν στην πολυτέλεια της εφημερίδας.
Και μείναμε στο πρώτο φύλλο.
Πέρασαν από τότε τρία χρόνια.
Η ανάγκη ενός πληροφοριακού δελτίου πίεζε άσφυκτικά τα Διοικ. Συμβούλια του Συλλόγου.
Κι αποφασίζεται η πολυγραφημένη έκδοσή του.
Ήρθε όμως ο Απρίλης του '67 κι η εφημεριδούλα μας, που ήταν σχεδόν έτοιμη, δεν κυκλοφόρησε ποτέ.
Και φτάνουμε στη σημερινή έκδοση.
«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», νά τος και πάλι κοντά μας!
Σαν καλός ταχυδρόμος του χωριού μας έρχεται, νά μας φέρει τον παλμό και τη φωνή του, τὰ νέα του, τούς καημούς και τὰ βάσανά του.
Έρχεται νά μας πλημμυρίσει από νοσταλγικές αναμνήσεις, νά χαρίσει χαρά και συγκίνηση.
Κάνουμε μιά καινούργια αρχή!
Φιλοδοξούμε, νά γίνει «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» ο άχώριστος σύντροφός μας.
Ξέρουμε πώς τὰ οικονομικά μας, δεν έγιναν ανθηρότερα από τότε, μα γνωρίζουμε ακόμα, πώς, ό,τι αγαπήσουμε, τὸ ὀγκαλιάζουμε σὰ δικό μας ζήτημα, σὰν προσωπική μας υπόθεση.
Σ' αὐτή μας τὴν ἀγάπη προσφέρεται «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» στο νέο του ξεκίνημα.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο

1. Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τῶν Νεχωριτῶν - Ναυπακτί-
ας, ὀργάνωσε καὶ πραγματοποιήσε
στὶς 16 Μαΐου, ἡμέρα Κυριακή, ἡ-
μερήσια ἐκδρομὴ στὸν Ἀι-Γιάννη
τὸ Ρῶσο.

Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμό καὶ τὴν
Παρακλῆση, περὶ ἔκαμε ὁ Σύλλογός
μας, ἀκολούθησε γεῦμα σὲ μιά μα-
γευτική τοποθεσία, τὸν Πλατανιά,
ὅπου ὅλοι μαζί, 150 περίπου Νεο-
χωρίτες, ἔφαγαν, χόρεψαν, ἔσκε-
σαν ὑλεντώντας Ρουμελιώτικα.

2. Φέτος ὁ Σύλλογός μας ἔκαμε
μιά καλὴ ἀρχὴ ἐκδηλώσεων στὸ
Χωριό.

Πραγματοποίησε τὶς παρακάτω
ἐκδηλώσεις στὶς 22 Αὐγούστου:

Μετὰ τὴ Θεία λειτουργία τελέ-
στηκε μνημόσυνο στὴν Ἐκκλησία
τοῦ Χωριοῦ, κῦπερ ἀναπαύσεως τῶν
ψυχῶν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐκλι-
πόντων Νεοχωριτῶν.

Στὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση, ντο-
πινοεχωρίτες καὶ παραθεριστές,
ἀφιέρωσαν ἓνα κομμάτι τοῦ λογι-
σμοῦ τους, σὰν ἐλάχιστο δῶγμα τι-
μῆς, στοὺς ἀείμνηστους προγόνους
μας.

Τὰ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας,
στὸ Σχολεῖο τοῦ Χωριοῦ, ἔγινε ἰδι-
αίτερη ἐκδήλωση παντοτινῆς μνή-
μης καὶ εὐγνωμοσύνης, σὲ τρεῖς ἀ-
ξιοπρόσεκτες μορφές τοῦ Χωριοῦ,
ποὺ ἔζησαν καὶ ἔδρασαν μέσα σ'
αὐτό.

Πρόκειται γιὰ τούς ἀξέχαστους,

Ἀλέξιο Παπαλεξίου - Κοτίνη, καλὸ
καὶ ἐνάρετο λευίτη, Ἀλέξιο Παπα-
λέξη, σέμνωμα καὶ ὑπόδειγμα δα-
σκάλου καὶ οἰκογενειάρχου καὶ Βα-
σίλειο Κολατσάνη, διακεκριμένο
γιατρό, ποὺ διαδραμάτισε σπου-
δαῖο ρόλο στὴν Κοινότητα γιὰ πολ-
λά χρόνια.

Προλόγισε ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ.
Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου κ. Ἀθαν.
Βλάχος καὶ ἀμέσως μετὰ μίλησαν
καὶ παρουσίασαν τὰ πορτραῖτα τῶν
τριῶν συγχωριανῶν μας ὁ παν)τα-
τος Χρήστος Μέρμηγκας καὶ κ.
Χρήστος Παπανικολάου, συνταξιού-
χος ἐκπαιδευτικός, μὲ τόση δεξιο-
τεχνία καὶ ἐπιτυχία, ὥστε νὰ δημι-
ουργηθεῖ μιά συγκινητικὴ ἀτμό-
σφαιρα, ποὺ δὲν περιγράφεται.

Συμπληρωματικὰ μίλησαν ὁ κ.
Ἀλ. Φλώρος, ὁ κ. Γεώργ. Πλάκας
καὶ ὁ κ. Παντ. Παπαχρήστου.

Τὸ Σύλλογο καὶ τούς χωριανούς
εὐχαρίστησαν ὁ κ. Ἀλέξ. Ἀντ. Πα-

παλέξης καὶ ὁ κ. Χρήστος Κώτσα-
λος, ἐγγόνια τῶν τιμηθέντων Πα-
παλεξιάδων.

Στὴ συγκέντρωση αὐτὴ παραδρέ-
θηκαν πάνω ἀπὸ 300 συγχωριανοὶ
μας.

Με τὶς δύο αὐτὲς ἐκδηλώσεις ὁ
Σύλλογός μας θέλησε νὰ τιμήσει
καὶ νὰ ἐπαναφέρει στὴ μνήμη μας,
ὅλους τοὺς ἀείμνηστους συγχωρια-
νοὺς μας καὶ νὰ συνδέσει τὸ πα-
ρελθὸν τοῦ Χωριοῦ μας μὲ τὸ πα-
ρόν καὶ μ' αὐτὸ τὸ μέλλον του.
Γιατὶ τὸ παρελθὸν εἶναι ἡ ρίζα, ὁ
δάσκαλος καὶ ὁ ὁδηγητὴς τοῦ μέλ-
λοντος.

Θέλησε νὰ συνδέσει τὴ νέα γενιὰ
μὲ τὶς γενιές, ποὺ ἔφυγαν, γιὰ νὰ
μὴ μείνει ἀποκομμένη ἀπὸ τὸ πα-
ρελθὸν καὶ τὴν παράδοση. Γιατὶ ὅ-
σοι ἀποκόβονται ἀπ' τὴν παράδοση
καὶ τὸ παρελθὸν μένουν μετέωροι
καὶ ἀνεργάτιστοι.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν
τὸ χωριό μας εἶναι πολλά. Τὰ βασι-
κώτερα ἀπ' αὐτὰ εἶναι: Ὁ δρόμος,
ἡ ὑδρευση καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἐμφάνιση
τοῦ Χωριοῦ.

1. Ο ΔΡΟΜΟΣ

Μὲ ἐνέργειες τῶν κ. Ἀλ. Φλώρου
καὶ Χρ. Παπανικολάου διατέθηκε
κρατικὴ πίστωση, γιὰ τὴ συντήρηση
καὶ βελτίωση τοῦ δρόμου ἀπ' τὸν
Ἅγιο Δημήτριο ὡς τὸ Χωριό.

Αὐτὴ τὴ στιγμή ὁ ἐργολάβος ἔχει
ἀποπερατώσει τὴ διάνοιξη ὁρισμέ-
νων τμημάτων τοῦ δρόμου καὶ ἔχει
ὀλοκληρώσει τὴ χαλικοστρώσή του.
Ἀπομένει ἀκόμα ἡ ἐκτέλεση μερικῶν
τεχνικῶν ἔργων.

Πρὶν ἐγκριθεῖ ἡ παραπάνω πίστω-
ση καὶ προτοῦ ἀρχίσουν οἱ ἐργασίες,
ποὺ ἀναφέραμε, ἐπειδὴ ὁ δρόμος ἦ-
ταν ἐπικίνδυνος γιὰ τὰ αὐτοκίνητα
σὲ ὁρισμένα σημεῖα του, ὁ Σύλλογός
μας ἐνέκρινε ποσὸ 18.000 δρχ. γιὰ
τὴ βελτίωση τῶν τμημάτων αὐτῶν.
ἄλλ' ἀφοῦ οἱ ἐργασίες πραγματοποι-
ήθηκαν μὲ κρατικὲς πιστώσεις, τὰ
χρήματα τοῦ Συλλόγου μας διατί-
θενται γιὰ τὴ βελτίωση (διάνοιξη
ρεῖθρων κ.λπ.) τοῦ ὀδικοῦ τμήματος
Νεοχωρίου—Ψηλοῦ Σταυροῦ.

Πέρα ἀπ' τὸ ποσό αὐτὸ διαθέσαμε
τὸ καλοκαίρι καὶ ἄλλες 7.000 δρχ.
γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ.

2. ΥΔΡΕΥΣΗ

Ἐνα ἄλλο πρόβλημα, ποὺ ἀπα-
σχολεῖ τὸ Χωριό μας ἀπὸ καιρὸ, εἶ-
ναι τὸ νερό. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ γί-
νεται ἐπιτακτικότερο ἰδίως κατὰ
τούς καλοκαιρινούς μῆνες.

Ἀπὸ καιρὸ ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη νὰ
ἐμπλουτιστεῖ τὸ ὕδραγωγεῖο μας μὲ
τὸ νερὸ τῆς πηγῆς «Ἀρκδόρεμα».
Κατὰ γενικὴ ὁμολογία τὸ νερὸ
αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ καὶ μπορεῖ νὰ λύ-
σει τὸ πρόβλημα τῆς ὕδρευσης.

Τὸ καλοκαίρι, ποὺ πέρασε, δημι-
ουργήθηκε μιά κίνηση, μὲ σκοπὸ νὰ
μεταφερθεῖ τὸ νερὸ μὲ πρόχειρα μέ-
σα (σωλήνες νύχλον).

Ἐπειδὴ ἡ δαπάνη ἦταν μεγάλη,
γιὰ μιά προσωρινὴ λύση, ἡ ἰδέα αὐ-

τὴ ἐγκατελείφθηκε.

Ἀποφασίστηκε ὁμως νὰ στραφεῖ
ἡ Κοινότητα πρὸς τὸ Κράτος καὶ
νὰ ζητήσει ἀπ' αὐτό, νὰ ἀναλάβει τὴ
μελέτη καὶ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἔργου.

Καὶ πραγματικὰ, ἡ Κοινότητα τὸ
Σεπτέμβριο, ποὺ μᾶς πέρασε, ὑπό-
βαλε αἴτηση στὴ Νομαρχία Αἰτωλο-
ακαρνανίας, μὲ τὴν ὁποία ζητοῦσε νὰ
στελεῖ μηχανικὸ, γιὰ νὰ συντάξει
τὴ σχετικὴ μελέτη τοῦ ἔργου καὶ νὰ
προϋπολογίσει τὴ δαπάνη του.

Ἄν τελικὰ συνταχθεῖ ἡ μελέτη, ἐλ-
πίζουμε, ὅτι θὰ πετύχουμε τὴν ἐγκρι-
σὴ τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἀπ' τὸ
ὑρμόδιο Ὑπουργεῖο.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλό-
γου μας, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Κοι-
νότητα, μὲ διαβήματα καὶ παραστά-
σεις στοὺς ἀρμοδίους, θὰ προσπαθή-
σει, νὰ πετύχει τὴ σχετικὴ πίστωση,
γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἔργου.

3. Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Στὸν τομέα τῆς ἐσωτερικῆς ἐμφα-
νίσεως, τὸ Χωριό μας ὑστερεῖ σὲ
σύγκριση μ' ἄλλες Κοινότητες, κι
αὐτὸ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον μας καὶ ὅ-
λες μας τὶς οἰκονομίες, ἀπὸ πολλὰ
χρόνια τώρα, ἀπορρόφησε ὁ δρόμος.
Εἶναι καιρὸς πιά νὰ στραφοῦμε καὶ
νὰ ἐνδιαφερθοῦμε καὶ γι' αὐτὸ τὸ ζή-
τημα.

Ἐχοῦμε ἐπισημάνει μερικὰ ἀπ' τὰ
• Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΠΡΟΛΟΓΗ Κ. ΑΛ. ΦΛΩΡΟΥ

Προήχθη σὲ εἰσαγγελεῖα Ἐφετῶν
ὁ συγχωριανός μας κ. Ἀλέξ. Φλώ-
ρος.

Ἡ προαγωγή του ἐσχολιάσθη εὐ-
μενέστατα καὶ γιὰ τὶς ἱκανότητές
του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀγωνιστικό-
τητα καὶ τὴν Δημοκρατικὴ του συνέ-
πεια.

Μετὰ τὴν προαγωγή του ἐτοπο-
θετήθη στὴν Εἰσαγγελία Ἐφετῶν
Λαρίσης, ποὺ θεωρεῖται μιά ἀπὸ
τὶς μεγαλύτερες.

Τὸ Δ. Σ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΝΕΧΩΡΙ

Υπὸ τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΜΠΑΖΙΩΝΗ

Στὴν Εὐρώπη, στὴν Ἀμερική καὶ
στὶς μεγάλες πόλεις τῆς Πατρίδος
μας ἡ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων
γιορτάζεται μὲ Βιομηχανοποιημένα
δῶρα, μὲ πολυτελὴ δέντρα, μὲ νυ-
χτερινὰ ρεβεγιὸν κ.λπ. Στὸ χωριό
μας καὶ γενικώτερα στὴν Ἐπαρχία
Ναυπακτίας τὸ Χριστουγεννιάτικο
ἐθιμολόγιο περιλαμβάνει κατὰ τὴ
ἐθιμολογία θαλπωρῆς καὶ καλοῦντες ἐκ-
δηλώσεις, δοξασίες καὶ παραδόσεις.
Ὅλοι οἱ Νεχωρίτες τοῦ ἐσωτερι-
κοῦ, καὶ ἐξωτερικοῦ, ἀπ' τὰ παλιὰ
χρόνια, τὶς μέρες τῶν Χριστουγέν-
νων νοιώθουν δαθεία τὴν ἀνάγκη τῆς
σπιτικῆς θαλπωρῆς καὶ κανονίζουν
νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ σταυροδρόμια
τῆς ξενιτειᾶς, μὲ ὅσα πλοῦτη κα-
ζάντησαν ἀπ' τὸ ταξίδι, γιὰ νὰ κά-
νουν Χριστούγεννα στὸ χωριό. Χα-
ρακτηριστικὸ εἶναι καὶ τὸ φαινόμε-
νο τῶν μαθητῶν Γυμνασίου καὶ τῶν
φοιτητῶν, ποὺ μέσα σὲ χιόνια καὶ
κακοκαιρίες φθάνουν στὸ χωριό, νὰ
ἀκούσουν τὸ γούρλισμα τῶν γουρου-
νιῶν, ποὺ σφύζονται τὴν παραμονὴ
κατὰ τρόπο τελετουργικὸ, νὰ πάνε
τὴ νύχτα στὴν ἐκκλησίαν τους ν' ἀ-
κούσουν τὸ «δεῦτε ἰδωμεν πιστοί,
ποὺ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς» καὶ νὰ ἀ-
πολαύσουν τὰ Χριστούγεννα τοῦ χω-
ριοῦ τους.

Κανένας ἀπ' τὴν γενειὰ μας δὲν
θὰ ξεχάσει τὸν καιρὸ ποὺ γυρίζαμε
στὸ χωριὸ τὰ Χριστούγεννα, μὲ κα-
νέναν ἀγωνιάτῃ παρέα, γιὰ νὰ κρε-
μάσουμε τὸ σακκούλι μας. Ἐδῶ μὲ
συγκίνηση θὰ σὰς μεταφέρω ἀπο-
σπάσματα σχετικῆς ἐκθέσεως τοῦ

ἀείμνηστου δασκάλου — χωριανοῦ
μας Ἀλέξη Βασ. Παπαλέξη, ὁ ὁποῖ-
ος ἔγραφε στὶς 14.2.1894 στὴ Ναύ-
πακτο, ὅπου φοιτοῦσε στὸ Ὑποδι-
ασκαλεῖο γιὰ τὶς γιορτὲς τῶν Χρι-
στουγέννων:

«Ὅσον μικρὰ καὶ ἄγονος, ὅσον
πτωχὴ καὶ πετρώδης, ὅσον τραχεῖα
καὶ ἀνώμαλος καὶ ἂν εἶναι ἡ πατρίς
ἐκαστοῦ, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ πονῇ
δι' αὐτὴν μακρὰν αὐτῆς εὐρισκόμε-
ως...

»Ἰδίως ὁ ἄνθρωπος πάσχει ἐξ ἀ-
περιγράπτου νοσταλγίας ὅταν ἔτη
πολλὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς πατρίδος
του καὶ κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς
τὰς τελουμένας εἰς ἀνάμνησιν τῆς
γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος...».

Στὴ συνέχεια περιγράφει ὁ ἀεί-
μνηστος χωριανὸς τὶς ταλαιπωρίες
τοῦ στὸ δρόμο διὰ μέσου Βονόρτας,
Προσχίου καὶ Ξηροδοῦνι, μὲ συνοδοι-
πόρο τὸν προσυμμαθητὴ του Γεώργ-
ιο Παπαευθυμίου, μέχρις ὅτου ἔ-
φθασε στὸ χωριὸ νὰ κάνει Χριστού-
γεννα.

Ἡ νηστεία τῶν 40 ἡμερῶν φυλάγε-
ται αὐστηρότατα ἀπ' ὅλους τοὺς
χωριανούς καὶ μέχρι νὰ γυρίσουν τὰ
χαράματα τῶν Χριστουγέννων ἀπὸ

τὴν Ἐκκλησίαν, δὲ δάζουν τίποτα στὸ
στόμα τους. Ἀποκρέβουν ὅλοι ἀπ'
τὴ μέρα τοῦ Ἀϊ Φιλίππου μέχρι τὴν
ἁγία μέρα.

Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων
θαμπὰ τὸ πρωὶ τὰ σχολιαροῦδια τοῦ
χωριοῦ, γυρίζουν μὲ τὴν ἀράδα ὅ-
λα τὰ σπιτία, ἀνερώτητα ἢ μὲ τὴ
συνηθισμένη φράση «νὰ τὰ ποῦμε»
καὶ τραγουδᾶνε τὰ κάλαντα στὸ σε-
μνὸ ἦχο τους:

«Χριστούγεννα,
πρωτοῦγεννα,
πρῶτῃ γιορτῇ τοῦ χρόνου
Ἐδγάτε γιὰ νὰ μάθετε πῶς ὁ Χρι-
(στὸς γεννιέται.
Γεννιέται κι ἀνατρέφεται μὲ μέλι καὶ
(μὲ γάλα.

.....
Πιὸ παλὰ οἱ μικροὶ «καλανδι-
σταί», ἄρχιζαν τὰ κάλαντα ἀπ' τὸ
σπίτι τοῦ Προεστοῦ τοῦ χωριοῦ, τοῦ
παπᾶ, τοῦ δασκάλου κ.λπ. μὲ παι-
νέματα γιὰ τὸ νοικοκύρη καὶ τὶς νοι-
κοκυρές.

Στὰ παιδιὰ ἔδιναν συνήθως κο-
κόσες (καρδύδια), τσουπέλες (σῦκα),

• Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας
εὐχεται σ' ὅλους τοὺς χωριανούς μας

Καλὰ Χριστούγεννα

κι Εὐτυχισμένο τὸ 1977

Κοινωνική Ζωή

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἀρραβωνιάστηκαν:
Ὁ κ. Δημήτ. Καρανδρίκας καὶ ἡ διδα. Γεωργ. Διαμαντάκου.
Ἡ διδα. Λαμπρ. Γ. Λαζοδήμου καὶ ὁ κ. Νικόλ. Παππάς.
Τοὺς εὐχόμεστε καλὰ στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 27.7.76 ἔγινε ὁ γάμος τῆς Μαγδαλ. Ἀθ. Μάλλιου καὶ τοῦ Γεωρ. Παντελίδου στὴν Ἀθήνα.
Στις 11.7.76 τοῦ Θωμά Μασγάλα καὶ τῆς Εὐαγ. Κων. Πλάκα στὸ Νεχώρα.
Στις 5.9.76 τοῦ Ἀποσ. Κρανιά καὶ τῆς Εὐαγ. Γ. Μάλλιου στὸ Νεχώρα.
Στις 19.9.76 τοῦ Νικ. Μασγάλα καὶ τῆς Εὐφ. Ν. Μαζιά στὸ Νεχώρα.
Στὴ Λαμία ἐξ ἄλλου παντρεύτηκε ὁ γιὸς τοῦ κ. Γεωργ. Ἀλπογιάννη.
Ὁ Σύλλογός μας τοὺς εὐχεται γιὰ μιὰ ζωὴ εὐτυχισμένη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Μαγδ. Τσάπα ἀπόκτησε ἀγοράκι, ἡ κ. Ἀλεξ. Κ. Μαρούδα κοριτσάκι, ἡ κ. Εἰρήν. Β. Λαζοδήμου ἀγοράκι, ἡ κ. Δημήτ. Κ. Τσουρτοῦ ἀγοράκι.
Εὐχόμεστε στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς νὰ τοὺς ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ὁ κ. Χρήστος Κρανιάς βάπτισε στὸ Νεχώρα τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Δημ. Λύρα. Τὸ ὄνομασε Εἰρήνη.
Ὁ κ. Ἰωάν. Ν. Καλαθὰς βάπτισε στὸ Νεχώρα τὸ κοριτσάκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Χρυσ. Κοπάνη. Τὸ ὄνομασε Παναγιώτα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στὴν Ἀμερική ὁ Χρήστος Φούρλας.
Στις 20.11.1976 πέθανε στὸ Νεχώρα ἡ Αἰκατ. Ἰ. Γιάνναρη.
Στὸ Θέρμο πέθανε ἡ Ἀντασσία Ἀλ. Παπαλέξη.
Στὸ Νεχώρα στίς 26.11.76 πέθανε ὁ Γεώργιος Λούπας.
Στὴν Ἀθήνα στίς 28.11.76 πέθανε ὁ Βασίλειος Σκεπαρνιαῖς.
Θερμὰ συλλυπητήρια στοὺς δικούς τους.

ΠΤΥΧΙΑ ΠΤΥΧΙΟ

Ὁ κ. Νικ. Κ. Λειβαδίτης πήρε τὸ πτυχίο τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
Ἀποφοίτησαν ἀπ' τὴ Σχολὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὁ κ. Χρῆσ. Π. Παπαχρήστου καὶ ὁ κ. Χρῆσ. Σπ. Μάλλιος.
Εὐχόμεστε σ' ὅλους καλὴ σταδιοδρομία.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἀπ' τὴν Ἀμερική ἦρθαν:
Ὁ κ. Χρῆσ. Ἀλπογιάννης, ὁ κ. Ἰωάν. Γιαννάκος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κων. Μέρμου, ὁ κ. Κων. Λιάζης, ὁ κ. Βασίλ. Καλαθὰς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάν. Πανόγου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημ. Παπασιτῆ, ὁ κ. Ἰωάν. Ν. Καλαθὰς, ἡ κ. Β. Λαζοδήμου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάν.

Παπακώστα, ἡ κ. Ἰωάν. Καραγιάννη καὶ ὁ κ. Ἀθανάσ. Πανάγος, ποὺ ἀναχώρησαν πάλι μετὰ τὸ πανηγύρι.

Ἀπ' τὴ Γερμανία ἦρθε οἰκογενειακῶς ὁ κ. Χρῆστ. Συρσίρης.

Ἦρθαν ἀκόμη ἀπ' τὴν Ἀμερική γιὰ λίγες μέρες ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάν. Μάλλιου, ὁ κ. Γεώργ. Σγάγιας, ὁ κ. Νικ. Λούπας, ἡ κ. Παναγ. Ζαρκάδα καὶ ἡ κ. Εὐαγγ. Μαζιά.

ΑΝΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Ἐφυγε οἰκογενειακῶς γιὰ τὴν Αὐστραλία ὁ κ. Χρῆσ. Γ. Γραβάνης στίς 20.10.76.

Γιὰ τὴν Αὐστραλία ἔφυγαν ἀκόμη ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωρ. Παντελίδου.
Ἐφυγαν γιὰ τὴν Ἀμερική ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάν. Ζάχου, ἡ κ. Βασίλ. Μπούρα καὶ ἡ κ. Κων. Μπαζιώνη.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Στὸ Σύλλογό μας καὶ γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ πρόσφεραν τὰ παρακάτω ποσά:

1. Ὁ Λυκεάρχης κ. Ἀντων. Παπαλέξης δρχ. 1.000.
 2. Ὁ κ. Δημήτ. Κ. Παπουτῆς ἀπ' τὴν Ἀμερική δρχ. 1.000.
- Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου ἐκφράζει τὶς εὐχαριστίες του.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ συγχωριανός μας κ. Γεωρ. Ζάχος ἔχασε 40 πρόβατα ἀπὸ κεραυνὸ στὸ Παλιονέχωρο.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ἡ διδα. Δήμητρα Γ. Φούρλα διορίστηκε στὴν Τράπεζα Πίστωσης.
Εὐχόμεστε καλὴ σταδιοδρομία.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Μὲ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου μας, οἱ Σύλλογοι Νεχωριτῶν, Ἀραχωδιτῶν, Ἀγίου Δημητρίου καὶ Κλεπᾶς, ἔστειλαν ἀπὸ κοινού ἔγγραφο στὴν Ε.Ρ.Τ., μὲ τὸ ὁποῖο ζήτησαν νὰ λύσει τὸ πρόβλημα τῆς τηλεοπτικῆς καλύψεως ὁλόκληρης τῆς περιοχῆς τῶν Κοινοτήτων.

ΜΕΤΑΦΕΣΗ

Ὁ συγχωριανός μας Ἐπιθεωρητὴς Δημ.τ. Ἐκπαιδευτικῶν κ. Δημήτριος Φούρλας μετατέθηκε στὴν Γ' Ἐκπαιδευτικὴ Περιφέρεια Πατρῶν.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΝΕΧΩΡΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Στις 4 Δεκεμβρίου 1976 ὁ Σύλλογός μας πραγματοποιεῖ συνεστίωση στὸ κέντρο «MINOPE 1975» στὸν Καρέα.

Στὴ συνεστίωση παραβρέθηκαν 90 περίπου Νεχωριτῆς.

Τὰ εἶπαν, τὰ ἤπια καὶ γλέντησαν μὲ τὴν καρδιά τους ὡς τὶς πρωινὲς ὥρες.

Φεύγοντας εὐχήθηκαν καλὴ ἀντάμωση, καὶ γρήγορα, σὲ κάποια ἄλλη παρόμοια ἐκδήλωση τοῦ Συλλόγου.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ὑποσχέθηκε, πὺς θὰ πραγματοποιήσῃ τοιοῦτο γρήγορα καινούργια ἐκδήλωση.

ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΜΗΛΑΖΙΩΝΗ

Ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἡ υπερτροφικὴ ἀνάπτυξη τῆς Τεχνικῆς καὶ τῆς Προόδου γενικώτερα, ἐπέφεραν ἀλλαγὴ καὶ παρακμὴ τῶν ἀξιών καὶ διαφοροποίησιν τοῦ μέχρι τώρα παραδεκτοῦ «Modus Vivendi».

Τὴ φθοροποιὸ αὐτὴ ἐπίδραση εἶχε καὶ ἡ Ἠθικὴ, ἡ ὁποία μὲ τὴ Μόρφωση παραμένουν οἱ βασικὲς προϋποθέσεις ἀνάπτυξης τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς ὀρθοπόδησής τῆς ἀνθρώπινης μάζας.

Προτοῦ προχωρήσαμε στὸ θέμα μας, δίνουμε τὴν ἐννοιολογία τῶν Λέξεων Μόρφωση καὶ Ἠθικὴ.

Μόρφωση εἶναι τὸ σύνολο τῶν γραμματικῶν καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων ποὺ τὸ ἄτομο ἀποκτᾶ εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ μὲ τὴν αὐτοδιδασχί. Βέβαια ὅταν λέμε Μόρφωση, ἐννοοῦμε μιὰ μονομερὴ γνώση καὶ ὄχι γενικὴ, διότι μόνο ὁ σοφός, καὶ αὐτὸς ὄχι πάντα, μπορεῖ νὰ πῇ ὅτι ἔχει γενικότητα στίς γνώσεις του.

Ἠθικὴ ἀντίθετα εἶναι τὸ σύνολο τῶν ἀρετῶν καὶ συγκεκριμένων τὸ σύνολο τῶν ψυχικῶν γνώσεων—διότι κατὰ τὸ Σωκράτη ἀρετὴ εἶναι γνώση—ποὺ τὸ ἄτομο λίγες μὲν κατέχει ἐμφυτα, τὶς περισσότερες ὅμως ἀποκτᾶ μὲ τὴ γνώση καὶ τὴ Μόρφωση.

Καὶ τώρα στὴν οὐσία τοῦ θέματός μας, δηλαδὴ τί σχέση ἔχουν αὐτὲς οἱ δυὸ λέξεις καὶ ἂν ἡ μιὰ ἀπ' αὐτὲς μπορεῖ νὰ φέρῃ μόνη τῆς λυκαυγὲς ἢ λυκόφως στὴν Κοινωνία. Μήπως ἡ Μόρφωση εἶναι ἀσύδοτη καὶ ἄσχετη μὲ τὴν ἠθικὴ ἢ συμβαίνει τὸ ἀντίθετο; Κατὰ τὴν προσωπικὴ μας γνώμη καὶ αὐτὸ ἐδῶ θὰ ἀναπτύξουμε, εἶναι ὅτι αὐτὲς οἱ λέξεις ἔχουν σχέση ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ καὶ εἶναι συνυφασμένες καὶ ἀχώριστες. Εἶναι δυὸ ἀλληλένδετα καὶ ἀλληλοεπιδρώμενα στοιχεία καὶ δυὸ κοινὲς ἐργασίες τῆς εὐτυχίας τοῦ Ἀνθρώπου. Ἐνῶ ἡ Μόρφωση χωρὶς τὴν Ἠθικὴ φέρνει περισσότερο δυστυχία καὶ ἐλάχιση ἢ καθόλου εὐτυχία.

Τὴν πολυσήμαντη σημασία τῆς ἀδελφωσύνης τῆς Μόρφωσης καὶ τῆς Ἠθικῆς ὑπεγράμμισε καὶ ὁ Πλάτων πρὸ χιλιῶδων χρόνων μὲ τὸ «Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀρετῆς πανουργία καὶ οὐ σοφία φαίνεται». Εἶναι μιὰ ἀλήθεια, ποὺ σήμερα παρατηρεῖται στὴν Κοινωνία μας. Εἶναι μιὰ ἀρρώστια ποὺ τὴν ταλαιπωρεῖ, εἶναι ἓνα πνευματικὸ παράσιτο, παραστράτημα τῆς διανόησης, ποὺ ὀδηγεῖ τὶς ἀνθρώπινες μονάδες σὲ ἀγκυλωτοὺς δρόμους καὶ ἐπικίνδυνους γκρεμούς.

Μόνο ὅταν ἡ Μόρφωση καὶ ἡ Ἠθικὴ συμπερπατοῦν ἐνωμένες, δεμένες μὲ δυναμάρια, χτίζουν ἀναντίλεκτα τὸ σπῆτι, τῆς πραγματικῆς προόδου.

Ἄν ρίξουμε ἓνα βλέμμα γύρω μας θὰ διαπιστώσουμε ὅτι ἡ Μόρφωση δίνει καὶ παίρνει, τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀνθρώπου ἀνέβηκε πολὺ ψηλά, οἱ βιβλιοθήκες καὶ τὰ μέσα τῆς Μόρφωσης, σχολικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς, εἶναι ἀμέτρητα, τὸ βιβλίον προσιτὸ σὲ περισσότερα στρώματα τῆς Κοινωνίας, τὸ Κράτος παρέχει δωρεὰν παιδεία καὶ ὅλα τὰ μέσα ἐκπαίδευσης, ἀφθονη τεχνικὴ μόρφωση κλπ. κλπ.

Αὐτὰ ὅλα ὑπάρχουν καὶ ὅμως ἀπὸ τὴν κοινωνία σήμερα λείπει ἡ τιμιότητα, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους, ἡ καλὴ σὺν καὶ ἡ ἀνθρωπιά, διότι ἡ Μόρφωση ποὺ ἀποκτοῦν οἱ ἄνθρωποι δὲν καλλιέργησε τὴν ψυχὴ τους, γιὰ τὴν παράλληλη ἀνάπτυξη τῶν ψυχικῶν—ἠθικῶν ἀρετῶν.

Ἀποδίδουμε μεγαλύτερη σημασία στὰ Κ.Α.Τ.Ε. καὶ στὴν ἴδρυση θετικῆς Κατευθύνσεως Πανεπιστημίων καὶ ὄχι σὲ ἰσόρροπη ἴδρυση Σχολείων ἠθικῆς ἀγωγῆς καὶ διαπαιδαγώγησης.

Οἱ περισσότεροι ἀρμόδιοι, ἀλλὰ καὶ ἀπλοὶ ἄνθρωποι δὲν πιστεύουν στὸν ψυχικὸ πολιτισμὸ, ἀλλὰ στὸν τεχνικὸ—ὕλικό πολιτισμὸ, τὸν ὁποῖο μὲ ἐνθουσιασμὸ ὑποστηρίζουν. Ἡ σημερινὴ μηχανοποίηση καὶ μηχανοκρατία, ποὺ ὑποτίμησε τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ—τὸν ἀφθαρτο αὐτὸ κάτοικο τοῦ ἀνθρώπινου σώματος—γιὰ μᾶς μοιάζει μὲ ἀνάπηρο, διότι λείπει ἡ ἠθικὴ. Ἡ Τεχνικὴ καὶ Πνευματικὴ Μόρφωση δὲν κατάρθωσε νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀπάτη, τὸ ἐγκλημα, τὸν ὑπόκοσμο, τὴ Μαριχουάνα, τὰ ναρκωτικά, τὸ ψεῦδος καὶ ἓνα σωρὸ ἄλλες κακὲς συμπεριφορὰς πληγῆς τῆς κοινωνίας, διότι λείπει ἡ ἠθικὴ μόρφωση, ποὺ φτιάχνει χρηστοὺς ἀνθρώπους.

Οἱ διανοούμενοι πέταξαν τὴν ΗΘΙΚΗ στὸν «κάλαθο τῶν ἀχρήστων», κάνουν ἰδεολογικὲς ἀκροβασίες σὲ καθαρόγραμμοις ὅγκους βιβλίων, παραθέτουν καὶ τὴν τάχα

πλούσια βιβλιογραφία ἀνθρώπων μὲ «ἐτικετταρισμένο» ὄνομα καὶ ἔτσι παρασύρουν τοὺς μὴ διανοούμενους, ἀλλὰ καὶ τοὺς διανοούμενους δυστυχῶς ἀνθρώπους. Ἡ ἀσημαντολογία, ἡ ἀμεριμνομεριμνότης καὶ ἡ πολυπραγμοσύνη δὲν ἀφήνει τοὺς σημερινούς μορφωμένους ἀνθρώπους νὰ σκύψουν στὴν ἀνθρώπινη μάζα καὶ νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ πολυσύνθετα προβλήματά της. Ἀντὶ λοιπὸν κατανόησης, δημιουργεῖται σύγχυση καὶ παρανόηση ἀπὸ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς Μόρφωσης.

Ἦσως ὅμως μᾶς πῇ κανεὶς, ὅτι γράφοντας τὰ παραπάνω δρισκώμαστε ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου ἢ καλύτερα μήπως εἴμαστε καὶ ἐξωγήινα ὄντα, ὅταν λέμε μάλιστα γιὰ ἠθικὴ, αὐτὴ τὴ στιγμή ποὺ ἡ Τεχνικὴ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴ Σελήνη καὶ προσγειώνει στὸν Ἄρη τὸ διαστημικὸ ὄχημα «ΒΙΚΙΓΚ». Δὲν θὰ πῶ ἐγὼ ἂν αὐτὴ ἡ παρατήρηση εἶναι ὀρθὴ ἢ λανθασμένη, ὁ καθένας μας ἂς τὸ κρίνῃ μὲ τὴ δική του λογικὴ καὶ γνώση.

Στὴ συνέχεια θὰ μεταφέρω ἐδῶ μερικὰ λόγια ἐνὸς συγγραφέα, σχε-
• Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

Ποιήματα

ΤΑ ΠΑΓΑΝΑ

—Μηπῆχτε κυροῦνι σὶὸ σφαχτιό, ὡς εἶπα το καὶ πάλι.
Σκεπάστε τα ὅλα τ' ἄγγεϊα κι ἀδειάστε τὸ τσουκάλι.
Σκροῦμιο νὰ βάλλτε σὶὴ φωτιά καὶ δυὸ σπριά λιθάνι,
γιατὶ τὸ παγανάσκερο, ὅπου κι ἂν εἶναι φτάνει.

Πὰ σὶὴν κεράνι ρίχν' ὀρδί, σὶὸ μουχαρὶ ισανιήρι.
Διαόλου φάρα εἶναι τα, δὲν ἔχουνε χαφρί!
Τὰ ἄγγεϊα τὰ μαχαρίζουνε, τὴ σιάχτη τὸ μολεύουν.
Βάλλτε ποριόδια σὶὴ φωτιά σὶὸ σῆτι μὴ κατέβουν.

*

ΠΟΘΟΣ - ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Πατρίδα μου, Νεχώρι, χωριό μου πατρικὸ
ἐδῶ μακριὰ στὰ ξένα πᾶντα σ' ἀναζητῶ.

Πόθος βαθεῖα χαράχτηκε, σὶὸ Νοῦ καὶ σὶὴν καρδιά μου
μὴ μέρα νὰ μὲ ξαναδῇς ἐμὲ καὶ τὰ παιδιὰ μου.

Γιατὶ ἐδῶ σὶὴν ξενιτειά, ἐγὼ ὅσο κι' ἂν ζῶ
πάντα ξένος αἰσθάνομαι πᾶντα σὲ νοσταλγῶ.

Κ. ΛΙΑΖΗΣ, U.S.A.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε στείλτε μας τὰ παρακάτω στοιχεῖα, γιὰ νὰ ἐκδώσουμε κατάλογο διευθύνσεων τῶν ἀπανταχοῦ Νεχωριτῶν:

ΕΠΩΝΥΜΟΝ:
ΟΝΟΜΑ:
ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ:
ΟΝΟΜΑ ΣΥΖΥΓΟΥ:
Δ/ΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ:
Δ/ΣΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ:
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Οικίας:
Εργασίας:

Ξενιτεμένε Νεχωριτῆ,

“Ὅπου κι ἂν βρίσκεσαι, μὴν ξεχνᾷς τὸ χωριό μας.
Βοήθησέ το ὅσο μπορεῖς κι ὅταν μπορεῖς, γιὰ νὰ τὸ
βρεῖς, γλιότερο σὰν ξαναπᾶς.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΝΕΧΩΡΙ

• Συνέχεια από την 1η σελίδα

κάστανα βρασμένα και άλλα καλούδια.

Σήμερα στο χωριό ακούγεται και το «Καλήν ημέραν άρχοντες...» και στα παιδιά δίνουν χρήματα και δολάρια.

Μετά τα κάλαντα τα παιδιά πήγαιναν κοντά στις παρέες που έσφαζαν τα γουρούνια για να πάρουν τις φούσκες, να τις φουσκώσουν και να παίξουν, ενώ σήμερα γέμισε ο τόπος μπαλονια νύλων κ.λπ.

Τα πουλιά (κυριαίνες και άλλα) που έπιαναν με τις σκανταλιές ή με τ' άγκιστριά, ή σκότωναν με το λάστιχο κατά τη διάρκεια του σαραντάημερου τὰ καθαρίζαν, τ' αλάτιζαν, τὰ κρέμαγαν και τὰ έτρωγαν μετά τα Χριστούγεννα.

Κατά το έθιμο στο μέρος που σφάζεται το γουρούνι καίγεται σε κάρβουνα μοσχολίδανο.

Ανήμερα των Χριστουγέννων στο χωριό μας συνηθίζεται να πηγαίνουν χοιρινό σ' όποιον χωριανό έτυχε να μην έχει γουρούνι στο κομμάσι του.

Κατά την παράδοση στις γιορτές των Χριστουγέννων έρχονται τὰ «καρκατζόια» ή τὰ «παγανά», δηλαδή οι καλικατζάροι στη γλώσσα των πόλεων, για τὰ όποια πολλά έπεισόδια και χιουμοριστικούς θρύλους λένε στο χωριό μας, όπως καταβαίνουν απ' το μπ'χαρή ή τὰ ξενταβάνωτα σπιτία, μάς μαγαρίζουν και ξαφανίζονται τη μέρα των φώτων.

Την παραμονή των Χριστουγέννων οι νοικοκυρές έτοιμάζουν την αίματιά, τὰ σηκώτια, τους μπακλαβάδες, τὰ ραβανί κ.λπ. τὰ όποια τρώμε ανήμερα μετά τον έκκλησιασμό.

Έπίσης φτιάχνουν το Χριστόψωμο με το καρύδι στη μέση της κούλουρας και σεναρίζουν τὰ γιορτινά ρούχα όλης της οικογένειας.

Τη νύχτα, μετά τὰ μεσάνυχτα που ένομασθηκε «ήσυχη νύχτα» ή «άγιο νύχτα», χτυπάνε οι καμπάνες της εκκλησίας και καλεί όλους να πορευθούν εύλαβικά στη φάτνη, όπου γεννήθηκε ο Χριστός.

Όλοι οι χωριανοί και οι ξωμάχοι —παλιονεχωριού και καλαθείκια— τρέχουν με φανάρια ή με δαυλιά (παλότερα) στα χέρια για να φθάσουν στην έκκλησία για να παρακολουθήσουν με κατανύξη την ακολουθία και να γονατίσουν μπροστά στην ταπεινή φάτνη του θείου βρέφους και να ψηθυρίσουν τους δοξαστικούς στίχους:

«'Η παρθένος σήμερον
τόν υπερύσους τίκτει
και ή γη τὸ σπήλαιον
τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει
.....»

Μετά τον έκκλησιασμό γυρίζουν στα σπιτία τους κολατίζουν απ' το γουρουνιού το βραστό σηκώτι, την αίματιά και άλλα πατροπαράδοτα φαγητά, με νέκταρ απ' το κατώι σε τρανή νταμουζάνα.

Στο τζάκι τὰ κούτσουρα τρίζουν και δίνουν φωτιά όλες τις μέρες και τις νύχτες μέχρι τη μέρα του άγιασμού—σταυρού που θα φύγουν τὰ παγανά.

Ίδιαίτερα ξεφαντώματα κατά τη μέρα των Χριστουγέννων δεν γίνονται, άλλωστε χειμώνας είναι, χιόνια πέφτουν, πονιέται το φωτογώνι ή το παραγώνι.

Όπως ήσυχη είναι ή νύχτα που γεννήθηκε ο Χριστός, έτσι ήσυχια και οικογενειακά γιορτάζουν οι Νεχωριτες τα Χριστούγεννα.

Το απόγευμα των Χριστουγέννων οι χωριανοί παρέες, παρέες πηγαίνουν στα γιορτάσια, ο' όλο το χωριό και τους μαχαλάδες που έχουν Χριστό.

Την τρίτη μέρα των Χριστουγέννων ακολουθεί το γδάρισμα των χοιρινών και το φτιάξιμο της «θλιάς» και των κοκκινόπιπρωμένων λουκάνικων, τὰ όποια κρεμάνε σε μιά στρουτίνα πάνω από τη γωνιά να στραγγίζουν και να λιαστούν σιγά - σιγά απ' το καπνό.

Τότε αρχίζει το ψήσιμο του χοιρινού σε σουβλές πάνω στη σπούρη.

Το γουρούνι όσες μέρες είναι κρεμασμένο το καρφώνουν με ένα μαχαίρι ή πηρούνι για να μην το μαγαρίσουν τὰ παγανά.

Έτσι φτάνουμε στην Πρωτοχρονιά. Αποβραδīs κολτίνια στα μαγαζιά ή στα σπιτία, παρέες, παρέες. Τα χαράματα της παραμονής τραγουδάνε και πάλι τὰ κάλαντα της Πρωτοχρονιάς. «Άγιος Βασίλης έρχεται, γεννάρες ξημερώνει...» και λένε εύχες για τον καινούργιο χρόνο πουρχεται.

Και ο κύκλος των γιορτών φτάνει στα Φώτα και στ' Άγιαννιού, όπου σώνονται οι γιορτές των Χριστουγέννων.

Η πρόοδος βέβαια ήρθε και στο χωριό μας. γιαυτό εδώ και λίγα χρόνια, βλέπεις χριστουγεννιάτικα δέντρα από έλατο.

Ο Χριστός έφερε πολλά και άυπολόγιστα καλά στη γη μας, σωτηρία, άγάπη, φώς, αλήθεια, αυτή όμως τον φιλοξένησε σε μιά φτωχική σπηλιά της Βηθλεέμ.

Το μεγάλο αυτό γεγονός της θρησκείας μας, κάπως έτσι το γιορτάζουμε στο όρεινό χωριό μας. Έλπίζω του χρόνου να μάς δολεί πλείότερο για να κάνουμε Χριστούγεννα στο χωριό μας.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Το ελεύθερο παιδικό ανάγνωσμα είναι ένας από τους σπουδαίους έξωσχολικούς παράγοντας στην άγωγή μετά την τηλεόραση, τον κινηματογράφο και το ραδιόφωνο.

Το παιδί, ανάλογα με την ηλικία του και την αναγνωστική του ικανότητα, θα ενδιαφερθή να μελετήσει κάθε βιβλίο ή περιοδικό, που θα πέσει στα χέρια του. Αυτό το κάνει, για να ικανοποιήσει την περιέργειά του, να διευρύνει τις γνώσεις του και θεραπεύσει τὰ έκτεταμένα διαφέροντα και ανάγκες του. Γι' αυτό διαδίδει ποικιλία υλικών.

Άλλα τόση ωφέλεια μπορεί να προκύψει από ένα κατάλληλο για την ηλικία του και την πνευματική του ανάπτυξη βιβλίο, άλλη τόση ή ίσως και περισσότερη ζημιά μπορεί να προξενήσει στο παιδί ένα τυχαίο ή κακοδιαλεγμένο.

Βιβλία κυκλοφορούν πολλά με το άθω όνομα «παιδικά». Όμως ούτε όλα προορίζονται για την ίδια παιδική ηλικία, ούτε όλα έχουν το κατάλληλο περιεχόμενο. Ούτε ακόμα ή γλώσσα τους είναι ανάλογη με την ηλικία, στην όποια απευθύνονται, ούτε λογοτεχνικά στοιχεία περιέχει. Προχειρότητα, πολυλογία, κακή διάταξη της ύλης, εικονογραφηση κακότεχνη χαρακτηρίζουν τὰ πιά πολλά.

Οι γονείς δεν είναι όλοι σε θέση να ξεχωρίσουν, ποιό βιβλίο είναι κατάλληλο για το παιδί τους και ποιό ταιριάζει στην ηλικία και στα διαφέροντά του. Χρειάζεται να γνωρίζουν τις βαθμίδες της πνευματικής και ψυχικής ανάπτυξης του παιδιού.

Η παιδική ανάπτυξη ακολουθεί τὰ εξής στάδια:

Τα παιδιά των 6—9 ετών βρίσκονται στην περίοδο της αχαλίνωτης φαντασίας και τού το παραμυθιού. Γι' αυτό στην ηλικία αυτή ταιριάζουν τὰ παραμύθια με ζώα και φυτά, που μιλούν. Στο τέλος αυτής της περιόδου μπορεί ή μυθολογία ν' αντικαταστήσει το παραμύθι. Τα παιδιά των 8—9 ετών χαίρονται να τὰ άκούν. Οι άδελφοί του 'Ηρακλή και του Θησέα, ή Άργοναυτική έκστρατεία, ή ζωή των μυθικών ήρώων, τρέφουν την παιδική φαντασία, συγκινούν και καλλιεργούν τὰ ήθικοκοινωνικά και έθνικά συναισθήματα του παιδιού.

Τα παιδιά των 9—12 ετών βρίσκονται στην ήρωική περίοδο. Τώρα το παιδί εύχαριστείται να διαβάσει ήρωισμούς, κατορθώματα, τολμηρές και ρισκίνδυνες περιπέτειες. Διαλέγει έναν ήρωα, τον λατρεύει και θέλει να τόν μιμηθή. Τό θέλγει τρομερά ή δράση και ή περιπέτεια των πρωταγωνιστών.

Σ' αυτή την ηλικία το ελεύθερο παιδικό ανάγνωσμα πρέπει ν' αναφέρεται στην άθνητη Έλληνική ιστορία και στις περιπετειώδεις έξερευνήσεις των Νέων χωρών.

Μετά το 12ον έτος αρχίζει ή ρομαντική περίοδος. Παύουν ν' άρέσουν στο παιδί οι περιπέτειες. Αρχίζουν τὰ παιδιά να ενδιαφέρονται για τις ρωμαντικές ιστορίες και τὰ αισθηματικά μυθιστορήματα. Άς προσέχουν οι γονείς να τους προμηθεύουν τὰ κατάλληλα, στα όποια να πλημμυρίζει το άγνό και ιδανικό αίσθημα.

Το περιεχόμενο του ελεύθερου έργου.

Αυτά είναι, κατά τη γνώμη μας, τὰ προβλήματα του Χωριού μας και αυτή είναι ή θέση, που παίρνει το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας πάνω σ' αυτά.

Το ελεύθερο παιδικό ανάγνωσμα πρέπει ν' αναφέρεται στο άμεσο περιβάλλον του παιδιού και ν' ανταποκρίνεται στα διαφέροντά του. Δεν πρέπει να δείχνει σκηνές ωμότητας, βίας, τραγικές, άπαισιόδοξες, καταθλιπτικές (πόνου, καταστροφών, θανάτου). Δεν ταιριάζουν στην ψυχική σύσταση του παιδιού και τού ψυχικής του ζωής. Το περιεχόμενο πρέπει ν' άκτινοβολή τη χαρά της ζωής και την αισιοδοξία, να διακρίνεται για τή φυσικότητα, την καλωσύνη και τόν ανθρωπισμό, να είναι πιθανό χωρίς υπερβολές και παραμορφώσεις.

Το ανάγνωσμα, γραμμένο άπλά, πρέπει να έχη λογοτεχνική άξία. Τὰ πεζά πρέπει να προκαλούν έντονο το ενδιαφέρον με την πλοκή, τη δράση, την άπορία και την εύχρηστη διάθεση. Τὰ ποιήματα ν' αναφέρουν ενδιαφέρουσες ιστορίες ή να εκφράζουν ωραίες εικόνες, να έχουν έλκυστικό ρυθμό, ομοιοκαταληξία και να είναι άπλά με λίγες στροφές. Τη γλώσσα, αν και άπλη, πρέπει να τη χαρακτηρίσει ή κατάλληλη έκλογή των λέξεων, ή σαφήνεια, ή ενάργεια, ή διαύγεια, ή γλαφυρότητα τού ύφους, ή ζωηρότητα των περιγραφών, το μικροπερίοδο των προτάσεων και να μη περιέχει ιδιωτισμούς ή χυδαϊσμούς. Επίσης πρέπει να δίνει στο παιδί έννοιες άσφαλείς και ν' ακολουθή την παιδική ανάπτυξη με έμφαση στη χρωματιστή και ποικίλη έκφραση.

Τα κείμενα τέλος πρέπει να συνοδεύονται από έγχρωμες εικόνες με διεγερτικόν ενδιαφέρον, που να βοηθούν την άνάγνωση, ώστε να γίνεται εύχρηστη.

Πώς τώρα μπορούμε να προφυλάξωμε το παιδί από τὸ ακατάλληλο και έπιζημιο ανάγνωσμα;

Πριν απ' όλα πρέπει να τού έχωμε άφθονα κατάλληλο παιδικό ανάγνωσμα. Κατόπιν πρέπει να προσέχωμε άγρυπνα τὰ ποικίλης ύλης περιοδικά και έφημερίδες. Τίποτε να μη βλέπη το μάτι του παιδιού, αν πρώτα οι γονείς του δεν σχηματίσουν την πεποίθηση, ότι δεν θα τὸ θλάψη. Γιατί ένα έγκλημα, μιά ληστεία ή μιά αυτοκτονία, που με κάθε λεπτομέρεια—δυστυχώς—φροντίζει ο τύπος να περιγράφη, θα τὸ άναστατώσει ψυχικά. Μιά κινηματογραφική ή τηλεοπτική διαφήμιση με προκλητικούς τίτλους, με άσμενες εικόνες, θα τὸ σκανδαλίσει, όσο δεν μπορείτε να ύπολογίσετε.

Το παιδί είναι μιμητικώτερο του πηθήκου. Μιμείται τους πάντας και τὰ πάντα. Μιμείται τὰ λόγια, τὸς τρόπους και τις πράξεις τού άμέσου περιβάλλοντός του, ήτοι γονέων, άδελφών, συγγενών, φίλων, διδασκάλων και των ήρώων, που θαυμάζει.

Και εκεί, που μπορεί να προξενήσει άληθινή ψυχική καταστροφή τὸ ακατάλληλο παιδικό ανάγνωσμα είναι ή έφηβική ηλικία (11—16 ετών). Αυτή ή περίοδος είναι των πολύ ζωηρών ψυχικών και ήθικών συναισθημάτων και σωματικών αίσθησεων. Είναι ή ηλικία, στην όποια επιδρά με ιδιαίτερη ένταση τὸ παράδειγμα, καλό ή κακό. Τὸ βιβλίο, όπως κι ο κινηματογράφος, ή τηλεόραση, τὸ θέατρο, δρῖσκουν βαθεῖα άπήχηση στους νεαρούς έγκεφάλους και στις νεανικές καρδιές, πράγματα και τὰ δυό τόσο εύαίσθητα τώρα από τη γενική ένεργητικότητα των ένδοκρινών άδένων.

Μπορ' αυτή την ηλικία να ξυπνήσουν ψυχικά στίγματα ή να δη-

μιουργηθούν νέα. Οι άστυνομικές, οι έρωτικές, οι περιπετειώδεις άφηγήσεις, τὰ ληστρικά ανάγνωσματα, έξάπτουν την παιδική φαντασίαν και παρορμούν τὸ μυαλό τους σε μιμητικές πράξεις, καλές ή κακές, ανάλογα προς τὸς πρωταγωνιστές των έργων, που έχει διαβάσει και θαυμάσει τὸ παιδί. Έτσι γονείς, συγγενείς και διδάσκαλοι φέρουν άκεραία την ευθύνη, γιατί μιά άπερίσκεψία τους μπορεί να στοιχίσει τὸ μέλλον τού παιδιού.

Τὸ καλό έλεύθερο παιδικό ανάγνωσμα είναι πάντα ο καλύτερος σύντροφος και οδηγός τού παιδιού. Άνυψώνει τὸ πνεύμα του, ξευγενίζει τις κλίσεις και τὰ συναισθήματά του και χρησιμεύει σαν προφυλακτικό μέσο από τὴ νωθρότητα και τις κακές συναναστροφές.

Γεννώνται όμως τὰ έρωτήματα:

Είναι πάντα σε θέση οι γονείς, έχουν τὸν απαιτούμενο χρόνο, μπορούν να μελετούν αὐτοί πρώτοι κάθε έλεύθερο παιδικό βιβλίο, που κυκλοφορεί τόσο έλεύθερα κι ανεξέλεγκτα και να κρίνουν σωστά, ποιό θ' αγοράσουν για τὸ παιδί τους στην κάθε του ηλικία με άσφάλεια;

Φοβόμυαι, πὸς στις περισσότερες περιπτώσεις ή άπάντηση θα είναι άρνητική. Γι' αυτό εύχης έργο θα ήταν, αν ή Πολιτεία συγκροτούσε ειδικές έπιτροπές, στις όποιες ν' αναθέσει τὴν κρίση της καταλληλότητας ή μη ένός παιδικού βιβλίου, περιοδικού ή άναγνώσματος, που να συνιστούν υπεύθυνα για ποιά ηλικία ταιριάζει τὸ κείμενο. Οι έπιτροπές αυτές ν' άποτελούνται άπαραιτήτως από ένα γονέα, έναν παιδαγωγό, ένα ψυχολόγο, ένα λογοτέχνη, ένα δικαστικό κι έναν άστυνομικό, που ο καθένας τους να έχη δικό του παιδί.

Τότε θα μπορή καθένας από τὸς γονείς ν' αγοράσει κάθε παιδικό βιβλίο με τὴ βεβαιότητα, πὸς θα ώφελήσει τὸ παιδί του.

Με τὴ διαδικασία αὐτή θα δελτιωθεί τὸ καλό παιδικό ανάγνωσμα και θα μαραθῇ και θα έκλείψη τὸ προχειρογραμμένο και τὸ δλαβερό.

Έτσι θα βοηθήσωμε τὸ σημερινό παιδί στη σωστή ανάπτυξη του και θα δημιουργήσωμε τὸν αύριανό καλὸν άνθρωπο και πολίτη.

ΔΗΜΗΡΙΟΣ ΓΡ. ΝΟΥΖΟΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Οι πρόγονοί μας άφησαν μιά έκκλησία στο χωριό προς τιμήν της Παναγίας και στη μνήμη της Κοίμησης της Θεοτόκου. Πότε ακριβώς χτίστηκε δεν είναι έξακριβωμένο. Είναι όμως βέβαιο από άδιαμφισβήτητα στοιχεία ότι τὸ 1829 ύπήρχε ή έκκλησία αὐτή.

Από τὰ παλιά χρόνια πανηγυρίζει στις 23 Αύγουστου. Έφ'ετος συγκέντρωσε πάρα πολύ κόσμο τὸ Πανηγύρι, άλλα λόγω της κακοκαιρίας ανήμερα τὴ Δευτέρα δεν κάναμε χάρι και δεν είχαμε χορό, κι έτσι οι μουσαφίριοι Αΐδημητριάνοι και Άραχωδίτες δεν εύχαριστήθηκαν. Στις 24 έκανε καλούτσικο καιρό και τὸ γλέντι τού χορού άρχισε νωρίς τὸ άπογευματάκι. Πολλές άφιερώσεις τραγουδιών έγιναν και προ παντός για τὸς ξενητεμένους. Χορεύτηκε τὸ «ΓΑΙΤΑΝΑΚΙ», όπως πάντα και ο χορὸς κράτησε μέχρι τὰ χαράματα στις 25 Αύγουστου. Τὰ κατὰστήματα Κ. Φούρλα, Ι. Παπάγου, Ν. Καλαθά και τὸ καφενέιον Κ. Γιάνναρη, είχαν απ' όλα και περιποιήθηκαν τὸς πανηγυριώτες με πολλή ευγένεια.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ

• Συνέχεια από την 1η σελίδα

άναγκασιότερα έργα, που όταν πραγματοποιηθούν, θ' αλλάξουν τὴν όψη του Χωριού μας.

Αυτά είναι τὰ ακόλουθα:

- 1) Η τσιμεντόστρωση τού δρόμου απ' την πλατεία ως την Έκκλησία.
 - 2) Η τσιμεντόστρωση τού δρόμου απ' την πλατεία ως τὴ βρύση τού Κατσαούνη και τοποθέτηση πάγκων.
 - 3) Διαμόρφωση τού χώρου τού Μνημείου και τοποθέτηση πάγκων.
 - 4) Διαμόρφωση τού έσωτερικού δικτύου.
- Μακροπρόθεσμα:
- 1) Διαμόρφωση τού χώρου της στροφής Παναγιάς και τοποθέτηση πάγκων.
 - 2) Διαμόρφωση τού χώρου της πηγής Λιμστά και τοποθέτηση πάγκων.
 - 3) Δημιουργία νέων σφαγείων και

W.C. σε καταλληλότερη θέση και δημιουργία χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων.

Ο Σύλλογός μας στην έπιθυμία του να βοηθήσει στην έκτέλεση των παραπάνω έργων, αποφάσισε, να διαθέσει τὰ έσοδά του, για τὴν έναρξη και πρόοδο τού έργου της τσιμεντοστρώσεως τού δρόμου από τὴν πλατεία ως τὴν Έκκλησία, που ή δαπάνη του προϋπολογίζεται σε 100.000 δρχ. περίπου.

Για τὸ σκοπό αὐτό έστειλε 15.000 δρχ. στὸν εκπρόσωπό του κ. Χρ. Παπανικολάου, με τὴν παράκληση να μεριμνήσει για τὴ μεταφορά άμμοχάλικου.

Βέβαια τὰ έσοδα τού Συλλόγου μας δεν έπαρκούν για τὴν άποπεράτωση τού έργου.

Κάνει όμως τὴν άρχή μ' τὴν πίστη, πὸς κι άλλοι θα συντρέψουν τὸ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

Υπό του κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΝΤΟΥΖΟΥ

1. Η Έλευθερία

Έλευθερία! Είναι η πιο μαγευτική λέξη σ' όλες τις γλώσσες του κόσμου.

Έλευθερία! Είναι το ύψιστο αγαθό του ανθρώπου. Κι έχει τεράστια σημασία για την ευημερία και την πρόοδο ατόμων και λαών.

Πρώτοι έμεις οι Έλληνες, από τον αρχαίο ακόμα καιρό, νοιώσαμε την αξία της και την ανάγκη της. Τόσο δέ, που να μη μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτή.

Αλλά, τί είναι ελευθερία;

Η λέξη αυτή προέκυψε από την κοινωνική συμβίωση. Σημαίνει την απουσία φραγμών στην κίνηση και δράση του ατόμου. Κι επειδή αναφέρεται σε φυσικά ή υλικά εμπόδια, λέγεται φυσική ή εξωτερική ελευθερία.

Έχει παρατηρηθεί όμως, ότι ο άνθρωπος σε πολλές περιπτώσεις, αν και δεν εμποδίζεται από υλικά κωλύματα, δεν ενεργεί ελεύθερα. Απειλές, υποσχέσεις, υποψία κινδύνου, εκδυσμός, έπεμβαίνουν και άρνεϊται να ενεργήσει, όπως θα ήθελε. Αυτή η ελευθερία, που έπηρεάζεται από ωρισμένα τέτοια ελαττήρια, λέγεται έσωτερική ή ψυχολογική και διακρίνεται σε διανοητική και σε ήθικη.

Η έσωτερική ελευθερία είναι έντελως ανεξάρτητη από την εξωτερική. Μπορεί να υπάρχει και κάτω από την πιο βαρεία πίεση εξωτερικών συνθηκών. Ας φέρωμε σχετικά στο νου μας τη Στωική φιλοσοφία, το Βουδδισμό, το Χριστιανισμό.

Στην έσωτερική ελευθερία όφειλεται και το περιώνυμο πρόδλημα της ελευθερίας της βουλήσεως, που έχει ως εξής:

«Μπορεί ο άνθρωπος να κάνει ή να μην κάνει, τι θέλει; Μπορεί να θέλη ή να μη θέλη, τι θέλει;».

Το ζήτημα αυτό χώρισε τους φιλοσόφους σε δύο αντίμαχόμενα στρατόπεδα και αναπτύχθηκαν δύο θεωρίες: 1) Της Αύταρχίας ή άπολύτου ελευθερίας (INDETERMINISMUS) και 2) της Έτεραρχίας ή άπολύτου αναγκαιότητας (DETERMINISMUS).

Οι ύποστηρικτές της πρώτης ισχυρίζονται, ότι η βούληση, σά λογική κι όχι σάν όρμη, είναι ελεύθερη και δεν υποτάσσεται σε αίτια. Είναι αιτία έαυτής (CAUSA SUI). Κάθε αίτιο, έσωτερικό ή εξωτερικό, δίνει μόνο τις αφορμές.

Όμως αυτή μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα μ' όποιο θέλει, κάποτε μάστιχα και με το πιο άδύνατο. Τα έπιχειρήματά τους άντλούν από τη Γνωσιολογία, την Ψυχολογία, την Ηθική. Και λέγουν:

1. Ο νόμος της αιτιότητας ισχύει μόνο στο φυσικό κόσμο. Ο ψυχικός δίσος είναι τελείως διαφορετικός.

2. Κάθε άνθρωπος έχει συνείδηση της ελευθερίας του. Νοιώθει, ότι δεν είναι έρμαιο των ελατηρίων (MO-TIFS), άλλ' ότι μπορούσε να ενεργήσει και διαφορετικά από ό,τι έκαμε. Η άμφιβολία και η σκέψη, που έκδηλώνεται, προτού λάβει μιά απόφαση, μαρτυρούν για την ελευθερία της βουλήσεως.

3. Το συναίσθημα της μεταμέλειας, που ακολουθεί κάθε μη σωστή πράξη μας, φανερώνει, ότι μπορούσαμε να ενεργήσουμε και διαφορετικά. Κι αυτό άκριδώς το συναίσθημα της ευθύνης και μετανοίας έχει μεγάλη σημασία για την ήθικοποίηση του ατόμου.

Όπαδοί της θεωρίας αυτής είναι οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι, οι Πατέρες της έκκλησίας, οι σχολαστικοί Θεολόγοι και από τους νεωτέρους οι LOCKE, DESKARTES, KANT και άλλοι. Αλλά και η άγωγή στηρίζεται άκριδώς στην προϋπόθεση, ότι ο άνθρωπος δεν ενεργεί αυθαίρετα, άλλ' οδηγείται από παραστάσεις και συναισθήματα, που τά αιτιάτους ζητεί να καλλιεργήσει στην ψυχή του παιδιού.

Οι ύποστηρικτές της Έτεραρχίας θεωρούν, ότι παντού ισχύει ο νόμος της αιτιότητας και μεταξύ των ελατηρίων υπεριοχτεί το ισχυρότερο.

Όπαδοί της είναι οι SPINOZA, LEIBNITZ, SCHOPENHAUER, WU-NDT και άλλοι.

Υπάρχουν τέλος και οι όπαδοί της «Μοιροκρατίας». Παραδέχονται, ότι τά πάντα γίνονται και' άνάγκη και παντού έπικρατεί η μοίρα, που δεν μπορεί ούτε ο Θεός να την αλλάξει. Τέτοια ιδέα έκπροσωπεί ο Μωσαβανισμός.

Στη Μοιροκρατία πιστεύουν κι όσοι δίνουν έμπιστοσύνη στην καφε-μαντεία, στη χαρτομαντεία, στην αστρολογία, στα ώροσκόπια κ.λπ. Νομίζουν δηλαδή, πώς και το έλάχιστο συμβάν γίνεται από άνάγκη και ο άνθρωπος δεν μπορεί να ξεφύγει από τους νόμους της Μοίρας. Και περιμένουν μοιρολατρικά τη μοίρα τους.

Συμπέρασμα από τά παραπάνω. Η ανθρώπινη βούληση ύπόκειται βέβαια σε αίτια. Όμως η ενεργεια είναι αποτέλεσμα όχι μονάχα των αιτίων, αλλά και της συνειδήσεως και του χαρακτήρα.

Η προσωπικότητα του ανθρώπου είναι ο σπουδαιότερος από τους παράγοντες της βουλήσεως.

Στη βούληση δέ νοιώθουμε καταναγκασμό ή βία. Έχομε συνείδηση της ενεργείας, που χαρακτηρίζει το συναίσθημα της ελευθερίας μας.

(Συνεχίζεται)

Το Νεχώρι της ιστορίας και του μύθου

Υπό του κ. Δημ. Φούρλα

1. Νεχώριον Ναυπακτίας (Νεχώρι, Νεχώρι και, στο ντόπιο ιδίωμα, Νιχώρ').

Άγνωστο το πρωταρχικό όνομά του. Θαμπή ή Ιστορία του, μπερδεμένη κι η μυθολογία του. Μας λείπουν έξακριβωμένα στοιχεία. Οι άξιόλογες σημειώσεις του μακαρίτη δασκάλου Γιάννη Παπανικολάου έχουν χαθεί. Σπουδαία Ιδιωτικά έγγραφα δεν έχουν διασωθεί. Αρχειακές έρευνες και ιστοριοδικές μελέτες δεν έχουν γίνει, όσο ξέρω, μέχρι τώρα.

2. Κατά τη δική μου γνώμη στην έδαφική έκταση του Νεχωρίου υπήρξαν κάποτε, πόντ' έδω, πόντ' εκεί, μικροί οικισμοί. Μάρτυρες τά σωζόμενα τοπωνύμια: Έλληνικά, Παλιχώρια, Παλιονέχωρο. Στα Έλληνικά δρέθηκαν τυχαία, τάφοι προχριστιανικής έποχής και λίγο χαμηλότερα, στη θέση Άγία Παρασκευή, χριστιανικό κοιμητήριο. Στα Παλιχώρια ύπάρχει τοπωνύμιο «Άγία Παρασκευή» και στο Παλιονέχωρο τοπωνύμια «Άγία Παρασκευή» και «Άγιος Άθανάσιος», ίχνος όμως κτίσματος δέ δρέθηκε.

Οι οικισμοί Έλληνικά και Παλιχώρια, φαίνεται, να ήσαν οι παλιότεροι. Την καταστροφή τους από κάποια φοβερή έπιδημία πιθανόν ν' άπνηχούν δύο παραδόσεις:

Η πρώτη: «Ο άνθρωπος παλιότερα είχε βγει από την ίσια στρατα. Και να τον ξεδοκιμάσει (= τιμωρήσει) ο Θεός, το 'δωκε όργη (= σφοδρά, μεγάλο κακό). Έπεσαν κουνούπια φοβερά, σάν πουλιά τρανά, με σιδερένιες μύτες. Άμα σε τσίμπαν, γλυτωμό δεν είχες, πέθαινες. Ο πασαένας, τότε, να γλυτώσει, έφκιανε τον τάφο του κι έμπαινε μέσα ζωντανός. Κοντά του έπαιρνε κι ένα λαϊνάκι με νερό, να πίνει. Καθέταν, καθέταν τρυπωμένος εκεί μέσα κι απέ πέθανε κι άνέμενε άδεκέι. Δεν είδες, που στα Έλληνικά βρίσκονται και τώρα μνήματα με λαϊνάκια; Είναι άφοντότες».

Η δεύτερη: «Παλιά το χωριό μας

ήτανε στα Παλιχώρια. Είχαν κι έκκλησία Άγία - Παρασκευή. Δεν πρόκοβαν όμως οι χωριανοί. Άμα έφταναν δεκάξι άντρώγυνα, πέθαιναν από 'να φλάτο (= άγνωστη άρρώστια). Άλλοι λένε τάχα πώς γενιωνιαν τά παιδιά τους σε ρινοκοήλκα. Πάντως έφυγαν. Έδω ήρθαν, στο Παλιονέχωρο πήγαν, άλλου τράβηξαν, ποιός το ξέρει;».

Συνεχίζεται

ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

• Συνέχεια έκ της 2ας σελίδος

τικά με τους διανοούμενους.

«Δεν ύπάρχει άνιαιρώτερον πράγμα από μία συγκέντρωση ανθρώπων που λέγονται «διανοούμενοι». Όχι διότι η διανόηση είναι κάτι κακόν καθ' έαυτήν. Άπ' έναντίας, όταν ένας άνθρωπος χρησιμοποιή την διανόησίν του με την άπλην έκείνην τιμιότητα, που είναι το γέρας της πείρας της ζωής ή η άπόδειξις του ότι έμεινε κανείς πνευματικός άδιάφορος και τά διαβάσματα του, ή διανόησις αυτή μπορεί να τον βοηθήσει εις την πνευματικήν του ανάπτυξιν. Άλλά φορούμεν συνήθως την διανόησίν μας, ώσαν περόν διακοσμητικόν, ως περικεφαλαίαν σοφίας, όταν η σοφία δεν έδρεύη εις την ψυχήν μας, αλλά την μεταχειριζόμεθα ως κάλυμμα του κρανίου μας. Και τότε—άλλοι μόνον! — αυτό το κωμικό, άκαλαίσθητο και άνόητον περόν ένοχλεί όχι μόνον τους άλλους, όσους πλησιάζομεν ή κάθε σοφήν κίνησιν του κρανίου μας, αλλά και ήμάς τους ίδιους. Διότι πέφτει έμπρός εις τά μάτια μας και μäs έμποδίζει να βλέπωμεν καθαρά και άπλά, όπως οι άλλοι άνθρωποι, οι άδιανόητοι».

Στά διπλωματικά Τραπεζία, όπου συζητούνται τά Έλληνο - Τουρκικά, τά Άραβο - Ισραηλινά κλπ., συμμετέχουν οι κολοσσοί της Μόρφωσης, άλ' λόγω έλλείψεως της

άγάπης κι ή λαχτάρα όλων μας για τη μακρινή μας την πατρίδα είναι άπείραντη, μα ξέρω ακόμα, πώς και ή άδράνεια μας είναι μεγάλη.

Δεν άμφισβητεί κανένας την προσφορά κανένος, αλλά και δεν μπορεί να πλησιάζει ή φαντασία του στο θαύμα της συλλογικής μας δύναμης, όταν ενεργά και —ας μου έπιτραπεί ή έκφραση— φανατικά συμμετείχαμε στο Σύλλογό μας.

Ας θυμηθούμε λοιπόν από το λήθαργο της άδρανείας και της αδιαφορίας κι άς άγκαλιάσουμε όλοι μαζί το Σύλλογό μας. Μονάχα ένωμένοι θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε άποτελεσματικά.

Η ένωση και ή άγάπη είναι εύλογία και εύχη.

Είναι ή εύχη, που άφησε πεθαίνοντας ο μακαρίτης Κολατσώνης:

«Νά είστε πάντα άγαπημένοι και ένωμένοι».

Πρέπει να πυκνώσουμε τις τάξεις του Συλλόγου μας.

Καμμία δικαιολογία δέ χωρεί, κανένα έμπόδιο άς μη σταθή.

Και σάν πρώτο δήμα:

Νά γίνουμε όλοι μέλη του. Άπευθύνω θερμή έκκληση προς τους νέους και τις νέες και σ' όλους γενικά όσοι δεν είναι μέλη του Συλλόγου μας, να σπεύσουν να έγγραφούν.

Παρακαλώ τους πρώτους προέδρους, συμβούλους και μέλη, να ξαναγυρίσουν στα παλιά τά δοξαμένα χρόνια και να ένδιαφερθούν όσα και όπως τότε κι ακόμα περισσότερο τώρα, γιατί ο Σύλλογος είναι δημιούργημά τους παιδι δικό τους.

Ο άνθρωπος όσο ψηλά κι αν άνέθηκε κι αν έφτασε και στο φεγγάρι ακόμα ψάχνοντας τά άνεξιχνίαστα της θείας βουλής, πάλι κατέβηκε στη γή να ζήσει μαζί με τους συνανθρώπους του.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

17 Νοεμβρίου 1976

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Με ιδιαίτερη συγκίνηση και χαρά σημειώνουμε ότι, ενώ ο «Νεχωρίτης» ήταν στο Τυπογραφείο για έκδοση, 20 Νεχωρίτες της Άμερικής μäs έστειλαν προαιρετικά και αυθόρμητα την οικονομική ένίσχυση για τά έξοδα της έκδόσεώς του. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των έν Άθηναις Νεχωριτών, έκφράζει τη βαθειά του έκτίμηση και τις άπειρες εύχαριστίες του στους άγαπητούς αυτούς χωριανούς. Καίτοι όλοι αυτοί είναι σεμνοί και την ένίσχυσή τους την έστειλαν, όχι για διαφήμιση, αλλά από πατριδολατρεία, από άγάπη προς το Νεχώρι και την προκοπή του, έμεις αισθανόμαστε υποχρέωση να τους καταχωρίσουμε τά όνόματά του θέλουν δεν το θέλουν:

1) Ιωάν. Ν. Μάλλιος, 2) Άθαν. Γ. Ζαρκάδας, 3) Γεώργ. Α. Σγάγιας, 4) Κων. Δ. Μέμμος, 5) Άθαν. Μιχ. Καλαθάς, 6) Ιωάν. Ν. Σπανός, 7) Κων. Α. Γιάνναρης, 8) Γεώργιος Β. Παπουτσής, 9) Θωμάς Α. Μαζιάς, 10) Ιωάν. Ν. Καραγιάννης, 11) Γεώργ. Ν. Καραγιάννης, 12) Νικ. Θ. Παλαφούτας, 13) Νικ. Π. Πανάγος, 14) Γεώργ. Π. Πανάγος, 15) Ιωάν. Ν. Καλαθάς, 16) Άνδρ. Α. Άσημακάκης, 17) Σπυρ. Γ. Σγάγιας, 18) Κων. Ν. Λιάζης, 19) Δημ. Α. Πλάκας και 20) Άνδρ. Ι. Καρανδρίκας.

Οι παραπάνω Μετανάστες συγχωριανοί μας έστειλαν από 10 δολάρια ο καθένας του, ήτοι 200 δολλ. έν συνόλω, τά όποια καλύπτουν όλα τά έξοδα του πρώτου φύλλου του «Νεχωρίτη». Αυτό κατά πρώτον σημαίνει ότι την έφημεριδούλα την θέλουν πολλοί χωριανοί μας και κατά δεύτερον μäs δίνει το κουράγιο να την έπανεκδώσουμε στο άμεσο μέλλον.

Λάβαμε πολλά μηνύματα από χωριανούς μας της Άμερικής, για την έκδοση της Έφημερίδας μας, οι όποιοι με ένθουσιασμό την πληροφορήθηκαν, αλλά έλλειψι χώρου δεν μπορούμε να τά καταχωρίσουμε, γι' αυτό ζητάμε συγγνώμη από όλους και λυπούμεθα ειλικρινά γι' αυτή την άδυναμία, αλλά δεν παραλείπουμε να τους πούμε ένα Μεγάλο Εύχαριστώ.

Άπ' τά μηνύματα καταχωρούμε μόνο την παρακάτω βάπτιση:

Στις 5.12.1976 βάπτισθηκε ή κόρη του κ. Άνδρέα Άσημακάκη, έγγόνα του Θανάση και Παναγιώτας Ζαρκάδα, στην Έκκλησία του Χάρισμπορκ Άμερικής και πήρε το όνομα Παναγιώτα.

Με την εύκαιρία αυτή το Δ. Σ. του Συλλόγου μäs εύχεται στους ξενητεμένους Νεχωρίτες Χαρούμενα Χριστούγεννα και Εύτυχισμένους ό Καινούργιος Χρόνος 1977.

(Συνεχίζεται)